

1. čítanie: Iz 45,1.4-6

Prvé čítanie predstavuje úryvok, ktorý približuje położenie židovského národa v babylonskom zajatí. Autor tu dáva najavo svoje výslovné presvedčenie, že perzský kráľ Kýros bol Božou prozreteľnosťou určený na to, aby rozhodol o skončení zajatia a umožnil vyhnancom vrátiť sa do vlasti.

Tento text nám pripomína, že pohanská moc sa tiež môže stať nástrojom na dosiahnutie Božích cieľov. To sa celkom potvrdilo v prípade perzského kráľa Kýra. Tento kráľ – nevedomujúc si, že je nástrojom v Božích rukách – dovolil Židom vrátiť sa do vlasti a postaviť si v Jeruzaleme svoj chrám. Toto jeho rozhodnutie bolo súčasťou jeho politiky, ale zároveň to bola súčasť Božích plánov. To nás vedie k správne rozlišovaniu dobra a zla. Nie všetko, čo robili pohania, bolo zlé. Ani dnes všetko, čo robia tí, čo k nám nepatria, nutne musí byť zlé. Učme sa správne rozlišovať dobré od zlého a voliť si vždy dobro a to, čo slúži nám i druhým na spásu.

Boh nezabudol na svoj ľud, ktorý sa ocitol v zajatí. On vie použiť aj moc tých, ktorí ho nepoznajú na to, aby dosiahol naplnenie svojho plánu spásy človeka.

2. čítanie: 1Sol 1,1-5b

Dnešná druhá lekcija nám prináša prvé verše z 1. listu Solúnčanom. Musíme ich čítať, či počúvať so zvláštnou pozornosťou, pretože tento list sa považuje za najstarší spis Nového zákona vôbec. Pavol sa tu veľmi spontánne vyjadruje na adresu tamojších kresťanov, pričom o Bohu hovorí tak, že spomína tri božské osoby a o človeku zas pomocou troch božských čností: dielo viery, úsilie lásky a vytrvalosť nádeje... K tomu pridáva zmienku o svojich modlitbách za kresťanov v Solúne a želanie Božej milosti a pokoja.

V týchto prvkoch možno vidieť základnú schému Pavlovho duchovného sveta a ohlasovania evanjelia. Je dobré osvojiť si túto schému a nadobudnúť jasný pojem o ich obsahu.

Evanjelium: Mt 22,15-21

Polemika farizejov s Ježišom sa počas jeho verejnej činnosti strhla zrejme pomerne často. Dnešný úryvok hovorí o zvlášť nebezpečnej pasci, ktorú Ježišovi pripravili farizeji – boli to odporcovia Rimanov – spolu s herodiánmi, ktorí zas boli stúpenkami vtedajších rímskych okupantov. Je paradoxné, že sa tieto dve, vo svojich záujmoch a cieľoch, protikladné skupiny dokázali spojiť a spoločne pripraviť Ježišovi ťažký rébus na rozlúštenie. Efekt mal byť podľa ich očakávania zaručený: ak by Ježiš odpovedal kladne, že majú platiť dane, znepriatelil by si ľud a farizejov, ktorí boli proti plateniu daní, lebo to znamenalo pre nich veľké poníženie. Ak by odpovedal negatívne, že dane platiť netreba, mal by ako nepriateľov herodiánov, ktorí boli spriahnutí s vládnuou mocou a boli by ho prinajmenšom obžalovali z poburovania.

Svoje pokúšanie začali lichotením: chválili Ježiša za to, že učí Božej ceste a dôsledne sa pritom drží pravdy atď. Cieľom tohto lichotenia bolo to, aby sa Ježiš nechal uchlácholiť svojou dokonalosťou a prestal dávať pozor na otázky, ku ktorým sa mal vyjadriť. Na konci

však formulujú otázku o platení daní. Hneď aj formulovali možnosti: *Slobodno platiť cisárovi daň, či nie?* Na túto otázku Ježiš odpovedá geniálne. Nezamotal sa do nastavenej pasce, ale naopak, jeho protivníci mu priniesli daňový peniaz a tým prezradili, že tieto peniaze používali. V jeho odpovedi niet ani irónie či revolúcie, ani rezignácie pred politickou mocou. To preto, že naozaj vraví pravdu a učí Božej ceste.

Učme sa aj my tejto Ježišovej priamosti v našich myšlienkach, slovách aj skutkoch.

Mons. Anton Tyrol

Foto: [Unsplash](#) / [Darío Martínez-Batlle](#)

Publikované v spolupráci s [Katolíckym biblickým dielom na Slovensku](#).

The post [Komentár k biblickým čítaniam - Dvadsať deväť nedeľa v cezročnom období „A“](#) appeared first on [Zasvätený život](#).

(Zamyslenie zo stránky [zasvatenyzivot.sk](#).)